

[Stensballe.]

er anlagt forholdsvis flere Cyklestier og Gangstier, efter at denne Lovgivning er gennemført, end før, det er en Udvikling, der har været fremme længe. Hvis man gaar Lovgivningen igennem, navnlig Færdselsloven, vil man se, at Ønskeligheden af Anlæg af Cyklestier og Gangstier er omtalt adskillige Steder.

Som Forholdene ligger nu, er vi vilige til at gaa ind i Forhandling om Lovforslaget i et Udvalg. Jeg gaar ud fra, at Udvalget bliver gjort bekendt med, hvilke Sager der foreligger til Behandling i Trafikministeriet, og i hvert Fald med Arten af disse Sager, saaledes at man kan danne sig et Begreb om, hvad der kan fremkomme i Fremtiden. Jeg forstaar, at Justitsministeriet har administreret den gældende Lov med stor Hensyntagen, og jeg er ikke i Tvivl om, at der vil blive vist lignende Hensyn i Fremtiden, hvis Lovforslaget, hvad jeg gaar ud fra, bliver vedtaget.

Med disse Ord skal jeg tilsige den højtærede Minister en velvillig Behandling i Udvalget.

Korsgaard: Da et Lovforslag svarende til dette for to Aar siden var til Behandling her i Rigsdagen, havde mit Parti en velvillig Indstilling over for det. Det har vi for saa vidt ogsaa i Dag. Naar vi alligevel for to Aar siden blev noget betænkelige ved Sagen, var det, fordi man i Udvalget fik oplyst, at de Udgifter, Kommunerne, navnlig Sognekommunerne, kunde komme ud for, kunde gaa helt op til 50 pCt. Vi valgte derfor den Udvej ikke at ville tage noget Medansvar for Lovens Gennemførelse og undlod at stemme.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Officersen) udtalte, at efter de nye Regler for Iværksættelse af offentlige Arbejder kunde der nu gives større Tilskud end dengang. Det er muligt, at man i Kraft af disse større Tilskud kan faa Udgifterne for de paagældende Kommuner bragt betydeligt ned. Hvis det er Tilfældet, kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Ministeren en velvillig Behandling af Lovforslaget. Viser det sig derimod, at man stadig kan risikere, at Kommunerne kan komme ud for meget store Udgifter, hvis de faar saadanne Paalæg, er det muligt, vi ogsaa denne Gang bliver nødt til at tage Forbehold.

Endelig er der Spørgsmaalet om, hvorvidt Loven skal gælde 5 Aar. Det synes jeg vi maa vente med at tage Stilling til, indtil vi i Udvalget har set, hvilken Betyd-

ning den Lov, der har været gældende i 2 Aar, har haft, og hvilke Sager der foreligger.

Anna Westergaard: Det foreliggende Lovforslag drejer sig om Forlængelse af Gyldighedstiden for den Lov, som med et lignende Indhold blev vedtaget i Marts 1939. Lovforslaget begrundedes dengang dels med færdselsmæssige, dels med beskæftigelsesmæssige Hensyn, og Lovens Gyldighed søges nu forlænget, dels fordi Ministeriet har en Del Sager om Stianlæg til Behandling og dels af Hensyn til Lovens Betydning som Beskæftigelsesforanstaltning. Det foreslaas, at Loven, der udløber den 31. Marts i Aar, faar samme Gyldighedstermin som Beskæftigelsesloven af December 1940, hvilket forekommer mig ganske naturligt.

Forslaget, som det foreligger, afviger paa et enkelt Punkt fra den nugældende Lov, idet der i denne findes en Bestemmelse om, at der skal gives Kommunerne Adgang til Forhandling med Ministeriet, inden der eventuelt gives Paalæg om Anlæg af Cyklestier o. lign. Denne Bestemmelse er altsaa ikke taget med i det foreliggende Lovforslag, og det skyldes muligvis, at den mellemliggende Lovgivning i Virkeligheden gør en saadan Bestemmelse om Forhandling overflødig; men jeg gaar under alle Omstændigheder ud fra, at det, at Bestemelsen om Forhandling udgaar, ikke betyder, at man ikke fra Ministeriets Side er villig til en saadan Forhandling, saaledes at det selv uden Lovpaalæg herom vil være en Selvfølge, at der vil være Adgang for den paagældende Kommune til Forhandling i saadanne Sager, hvis de skulde komme til at foreligge.

Jeg skal paa Det radikale Venstres Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Justitsministeren (Harald Petersen): Maa jeg takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet i det høje Ting.

Jeg skal ved denne Lejlighed indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger og først udtale, at selvfølgelig er det Mening, at Loven, saaledes som det ærede Medlem Hr. Officersen understregede det, skal administreres saa praktisk og fornuftigt som vel muligt. Hermed tror jeg ogsaa, jeg besvarer den Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem Frøken Anna Westergaard, nemlig at der skal ske en Forhandling med de kommunale Myndigheder, inden der træffes nogen Afgørelse.